ଭେଙ୍କଟସ୍ୱମପ୍ପା

ବନାମ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପ ଆୟୁକ୍ତ (ରାଜସ୍ୱ)

ଅଗଷ୍ଟ 28,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଧାରା 4 (1), 5A, 6 (1), 32 (f) (vi)— ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମବାୟ ସମିତିକୁ ଆବଣ୍ଟନ ନିମନ୍ତେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି—ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା—ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା— ଆବେଦନକାରୀ ତଦନ୍ତରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ—ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ— ଏକକ ବିଚାରପତି ଏବଂ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା— ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଜମି ଏପରି କିମ୍ବା ସେହି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଭୁଲ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ—ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା— ଏକକାଳୀନ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା— ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନ କରାଯାଇଥିଲା— ଏହାସହିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଅନିୟମିତତା ଏବଂ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ—ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ତାରିଖଠାରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ସୀମା କେବଳ ତା' ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ— ତେଣୁ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ—-ସରକାର, ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ସରକାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ, ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବେ ବି ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି, ତେବେ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ) ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ରାଜା ରାମ ଜୟସୱାଲ ଇତ୍ୟାଦି, [1985] **3 SCR 995,, ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1006-25/1990 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 5316-35/1989 ରେ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 877-90/89ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 17.7.89 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍.ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଆର୍. ନାଗରାଜଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍.ଏସ୍. ହେଗଡ଼େ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ 17 ଜୁଲାଇ, 1989ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 877-896/89 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଆବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5316-35/89 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା 30 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1989 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1894 ମସିହାର ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1ର ଧାରା 4 (1) (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ, "ଅଧିନିୟମ") ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ଏନ୍ ଟି ଆଇ, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମବାୟ ସମିତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 80 ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 23 ଫେବୃଆରୀ 1989 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ତଦନ୍ତରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଘୋଷଣା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ମାର୍ଚ୍ଚ 1989 ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପାଞ୍ଚଟି ଆଧାର ନେଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମଟି ମାର୍ଚ୍ଚ 2,1973 ରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଜୁଲାଇ 28,1988 ରେ ଏଚ୍ ଏମ୍ ଆଇ, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମବାୟ ସମିତି ପାଇଁ କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଦୁରାଭିସନ୍ଧିମୂଳକ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବୈଧ ନୁହେଁ । ଆମେ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ । ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ସମିତି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ସମବାୟ ସମିତି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଭୂମି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ 1984 ମସିହାର ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 68 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 32(f) (vi) ଅନୁଯାୟୀ 'ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ'ର ବିସ୍ତାରିତ ପରିଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମବାୟ ସମିତିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘର ଯୋଗାଇବା ଏକ 'ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଅଟେ, ପୂର୍ବ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ କିଛି ଜମି ଏପରି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଯୁକ୍ତିକୁ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ବିକଳ୍ପ ଜମି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଗମ୍ଭୀର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ଅଧିନିୟମ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଫେବୃଆରୀ 23, 1989 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଖବରକାଗଜ ପ୍ରକାଶନ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଫେବୃଆରୀ 1, 1989 ରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ଯେ, ଅଧିସୂଚନାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହି ଦୁଇଟି ଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞ ଏକମାତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା; ଅନ୍ୟଥା, ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ, ଏହି ବିବାଦଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ନାହିଁ । ଏହା ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଧାରା 5-A ତଦନ୍ତର ନଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ଏହା ଫେବୃଆରୀ 1, 1989 ରେ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ

ମାର୍ଚ୍ଚ 20, 1989 ରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଖବରକାଗଜରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ଯେ, ଏହା ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି କି ?

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ସାଧାରଣତଃ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ରାଜପତ୍ର ଅଧିସୂଚନାରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ପଠାଇବା ସମୟରେ, ଏହାକୁ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଏକାସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ, ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ଗୋଟିଏ ଖବର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କେବଳ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପରେ ଏକ ଅନିୟମିତତା ଅଟେ । ଏହା 23 ଫେବୃଆରୀ 1989 ରେ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରାଯିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା *ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ) ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ରାଜା ରାମ ଜୟସୱାଲ ଇତ୍ୟାଦି,* [1985] 3 SCR995 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁପାତ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଛନ୍ତି ।

ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରକାଶନ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା । *ଜୟସୱାଲ*ଙ୍କ ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଏହା କେବଳ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରକାଶନ ଫେବୃଆରୀ 23, 1989 ରେ ହୋଇଥିବା ହେତୁ, ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ଏହି ଦିଗରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଯାହା ଜଣାପଡ଼େ, ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ

ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଏହା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପରେ କେବଳ ଏକ ଅନିୟମିତତା ଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ପ୍ରକାଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ଯେ, ଜମିଟି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଜମି ସହିତ କାରବାର କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ, ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନ ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇବ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଏକ ଖବରକାଗଜରେ ଅଧିସୂଚନା ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଫେବୃଆରୀ 1, 1989 ତାରିଖରେ ଅନଧିକୃତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟଟି ମଧ୍ୟ ମାର୍ଚ୍ଚ 20, 1989 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶେଷ ତାରିଖ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ, ଅଧିନିୟମ 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ତା'ପରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷର ସୀମା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଥିବାରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ କେବଳ ଜମିରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା, ତେଣୁ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରା 6 (1) ର ପରନ୍ତୁକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଆମେ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରକାଶନର ସାରାଂଶ ଯେଉଁ ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ସେହି ମାସରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ମାର୍ଚ୍ଚ 1989ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବା ତାରିଖଠାରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସମୟକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତା 'ପରେ କେବଳ ଏକ ବର୍ଷର ସୀମା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ନଥିରେ ଅଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିସାରିଛନ୍ତି; ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି

ମାମଲାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ବିବୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଯଦି ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଯେ, ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବେ ବି ରହିଛି, ତେବେ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ତଦନୁସାରେ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ଯଦି ଏହି ଆଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଘୋଷଣାନାମା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।

"**ଅନୁବାଦିକା**

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।